

spørgsmål, nemlig om varigheden, for hvordan vil man finde ud af, hvad varigheden skal være for de sanktioner, når der ikke er noget grundlag? Det er det, vi ikke kan få svar på.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Statsministeren siger, at det ville være grotesk, hvis vi bad ham glemme alt, hvad Haider har sagt, og det er jeg fuldstændig enig med statsministeren i; det ville være grotesk. Selvfølgelig skal vi ikke glemme det. Jeg synes, det er fint, at vi minder hinanden om det, og at vi alle sammen er enige om at tage afstand fra det. Så er det sagt, og det er sådan set det.

Det var bare ikke det, debatten egentlig gik på; det var noget helt andet, men det er selvfølgelig befriende for statsministeren at prøve at undgå en diskussion om det, der bliver spurgt om, ved at henvise til noget ganske andet.

Når det så drejer sig om, at det er vigtigt, at vi ikke glemmer det, og at vi tager skarpt afstand og foranstalter boykot osv., så lad mig da spørge:

Hvordan kan det så være, at de socialdemokratiske medlemmer af EU's regionsudvalg ikke har haft nogen som helst problemer med at sidde i det regionsudvalg, hvor Jörg Haider også er medlem?

Hvordan kan det være, at det først er nu på grund af den debat, der kommer efter boykotten af Østrig og efter, at Frihedspartiet uden Jörg Haider i øvrigt er blevet medlem af regeringen, at et af de socialdemokratiske medlemmer, Københavns overborgmester, Jens Kramer Mikkelsen, nu siger, at han vil forlade mødesalen, hvis Haider tager ordet?

Man har vel været bekendt med de udtalelser, Haider er kommet med. Det er vel ikke noget nyt for Socialdemokratiet. Det er da ikke noget nyt for os andre.

Jens Rohde (V):

Der er ingen, der prøver at få statsministeren til at godkende eller acceptere, hvad Jörg Haider hidtil har sagt, eller som har vendt ryggen til noget som helst. Vi beder bare om at få klarhed over, om man har overholdt spillereglerne, og på den baggrund må statsministeren jo svare på, om traktaten ikke er god nok. Er spillereglerne ikke gode nok? Eller er det bare sådan i regeringen, at målet helliger midlet?

Peter Skaarup (DF):

Statsministeren prøver stadig væk i forbindelse med den her spørgetid ligesom at sige, at det er da nogle værre nogle, som kan finde på at spørge regeringen om noget her, og nu har det taget tre kvarter, nu har det taget fem kvarter, og det er helt galt.

Men er det fuldstændig forbigået statsministerens opmærksomhed, at det her faktisk er noget, der optager mange danskere? Der skrives læserbreve, der holdes debatmøder, der skrives store artikler om de her ting. Hvorfor er det så, at statsministeren ikke synes, han vil svare Folketinget på de spørgsmål, vi stiller? Det er altså en mærkelig konsekvens af det, som regeringen vil på det her område.

Jeg synes stadig væk, at det er interessant at høre, hvad regeringen egentlig har tænkt sig i forhold til de her sanktioner, og det er jo det, der spørges til i spørgsmålet. Hvornår skal sanktionerne ophøre? Hvad kan østrigerne gøre? Hvis de nu ligger på deres grædende knæ, hvad kan de så gøre for at få det her ændret? Skal de stemme på en socialdemokrat, eller skal de stemme på en borgerlig, eller hvem skal de stemme på? Hvad skal de gøre for at ændre det her?

Arne Melchior (CD):

Der er spurgt om regeringens grundlag for dens handling. Uden at overtræde nogen lov om Det Udenrigspolitiske Nævn mener jeg, at jeg kan sige – når jeg kan sige det, er det, fordi det også blev sagt uden for døren – at i Det Udenrigspolitiske Nævn var der et betydeligt flertal, som godkendte, at regeringen ikke kunne handle anderledes. Ergo er det Folketingets flertals opfattelse, at regeringen selvfølgelig har haft et grundlag.

Nu handler spørgsmål nr. S 1400 jo om, hvor længe det skal vare, og for at statsministeren også skal få lejlighed til at kunne svare ja til et spørgsmål, vil jeg gerne spørge, om jeg opfatter det rigtigt, at som den naturligste sag af verden er den danske regering selvfølgelig i løbende kontakt med de andre 13 medlemslande af EU, som vi har foretaget aktionen fælles med. Og når man ikke kan give nogen facitliste over, på hvilke vilkår og på hvilket tidspunkt dispositionerne kan ændres, er det, fordi det her er en ny begivenhed, som vi ikke har erfaring med, men at de 14 lande, som har foretaget aktionen, i fællesskab, når tiden er inde til det, vil finde ud af ...